

Toimitukselta

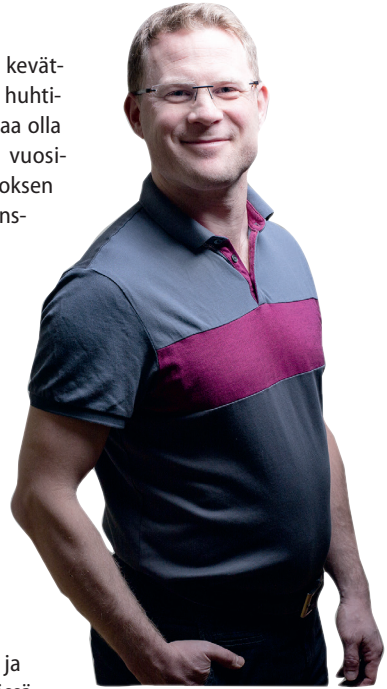
Kirsikankukintaa

Kevättä alkaa olla ilmassa ja niin peipposen kuin monen muunkin kevätmuuttajan laulu on jo kuultu ainakin eteläisessä Suomessa. Itselleni huhtikuun alku tietää usein kokousmatkaa rapakon taakse, jossa kevät tapaa olla Suomea pidemmällä. Yhdysvaltain syöpätutkimusjärjestön AACR:n vuosikokouksessa sain 21 000 muun osallistujan kanssa jälleen aimo annoksen uusinta tietoa muun muassa syövän synnyn, leviämisen ja lääkeresistenssin mekanismeista.

Immuunihoito tekee uutta tulemista, ja esimerkiksi uusien immuuniaktivaation vapauttajien kliinisiä tutkimuksia on käynnissä yhden jos toisenkin syövän osalta. Näissä kuten muissakin uusissa lääkehoidoissa korostuu yhä enemmän ennustavien merkkiaineiden tarve, ja patologiakin tarvitaan edelleen. Ehkäpä yksilöllinen makrofagi-profiili (Salmi tässä lehdessä) tai AACR:n kokouksessa esitelty mikrobiomin tyyppitys ohjaavat tulevaisuudessa yksilöllistettyä hoitoa.

Ikä on monen syövän suurin riskitekijä. Perimälle ja satunnaisille mutaatioille emme toistaiseksi paljoa mahda, mutta mikäli haluamme elää laadukkaasti 200-vuotiaiksi (Huttunen tässä numerossa), kiinnittäkäämme huomiota myös sairauksien primaariseen ehkäisyyn, siis elintapoihimme ja ympäristöömme.

Aikakauskirjan lääketieteellisen toimituksen uusimpana jäsenenä ja tutkijalääkäriä on ilo huomata, että tämänkertaisenkin lehden sisällössä olemme onnistuneet saamaan esiin suomalaisen lääkärikunnan vahvan tutkimuslähtöisen asiantuntijuuden. Oodi sille ja kevälle!

TUOMAS MIRTTI